

Sant Josep

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Casc Urbà - c. Sant Josep, 1
Emplaçament Al Raval de Dalt. Actual Auditori.

Coordenades:

Latitud: 41.81261
Longitud: 2.0952
UTM Est (X): 424847
UTM Nord (Y): 4629367

Classificació

Número de fitxa 08138 - 4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Barroc Modern
Segle XVII
Any 1614-20
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL núm. Catàleg 807-I. 1985
Número inventari Si, IPA nº 30, ACCN 16698
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament - Pl. Sant Sebastià 1. 08180 Moià
Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dt., 04/09/2018 - 02:00

Descripció

Antiga capella de nau única amb coberta a dos vessants i ràfec de fusta. Obra de pedra amb arrebossat. Posteriorment van ser afegits el presbiteri i la capella dels Dolors. La façana presenta una portalada rectangular d'estil renaixentista emmarcada per dues pseudopilastres llises de pedra amb capitell dòric que sostenen l'arquitrav i el fris, decorat amb caparrons d'àngels. El fris esta coronat per un frontó semicircular partit per la meitat. En ampliar-se l'església sota el patrocini de la família Alòs, es va afegir, a la part central del frontó, l'escut d'aquesta nissaga de metges moianesos.

A mà esquerra de la porta d'accés hi ha un abeurador amb data de l'any 1870, és la font de Sant Josep.

En el xamfrà de l'immoble hi ha una fornícula amb la imatge de Sant Josep.

L'església de Sant Josep té un campanar on es conserva també una campana de l'any 1620 i un rellotge fet a Moià al 1789.

L'edifici és l'auditori des de l'any 1993 i ha patit una sèrie de transformacions: l'antic presbiteri és l'escenari de l'auditori. La capella dels Dolors s'ha convertit en una saleta i els serveis i la zona del segon pis fan de magatzem i conserven la claraboia original. La girola s'ha conservat i, de les pintures del sostre, només se n'han conservat alguns fragments. La resta ha estat reintegrada amb criteri il·lusionista, seguint les pautes del que quedava i de la documentació fotogràfica.

Observacions:

L'any 1865 es va restaurar la façana.

A l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominat: Capella de Sant Josep.

Història

A la façana es pot veure l'escut de la família Alòs, que van ser els primers benefactors del temple en cedir els terrenys per erigir l'església. Fou edificada sota la invocació del Desterro de Jesús Nostre Senyor pel Rv. Jaume Gònima, beneficiat de l'església parroquial de la vila de Moià i rector de Sant Pere de Marfà, i per la seva germana Lluïsa Busquets. Va ser beneïda pel senyor bisbe de Vic Andreu de Sant Jeroni el dia 11 d'octubre de 1620 (hi ha inscripció). La capella original, de petites dimensions, va ser engrandida a finals del s. XVIII allargant la part del presbiteri i afegint una nova capella lateral.

La portalada de Sant Josep va ser contractada a la nissaga d'escultors Rubió. Se sap que el disseny de 1614 va ser encarregat a Jaume Rubió i es creu que molt probablement l'execució també podria haver estat d'ell. Si fos així, seria l'única obra esculpida en pedra que es coneix d'un escultor Rubió.

Durant la guerra civil, com la majoria d'esglésies de la vila, va ser destruïda. En anys posteriors va ser utilitzada com a magatzem d'una empresa i, últimament, com a magatzem de la brigada municipal.

L'església fou tancada al culte l'any 1936.

L'any 1993 l'antiga església va ser convertida en auditori i sala polivalent amb capacitat per a 100 persones.

El rellotge del campanar va ser construït per Josep Senesteva l'any 1789 i el 2002, després de la seva restauració, es va tornar a posar en marxa.

Bibliografia

Domingo i Díaz, E (2007); Moià, una vila, un poble, una il·lusió. Pàg. 48. Ed. T&T. Moià.

Galobart i Soler, J (1998); " Aportacions a la bibliografia i a l'obra dels escultors Rubió ". N° 19. pàg. 39-41. Desembre. Moià.

Gamundi-Pallàs (1982); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit
Hernández i Herrero, G (2008); Resposta de petició R/N: 421K 102 GH/tt. Direcció General de Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

